

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuventvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Eduardus Rex Anglorum 5. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ille originem è spectabili profapia, in regione quam Ribariorum vocant, patre Constantino, matre è Francorum gente. Vicit porro S. Rigobertus generis sui nobilitatem inclytæ virtutis gloria, dum intra pueritiæ annos omnes sanctitatis numeros pulcherrimè impleuit. A puero *Magna laus pueritia.* quippe totum se cælestibus studijs & disciplinis mancipauit: castitatem integerrimè coluit: orationi apprime fuit intentus: vigilijs atq; abstinentiæ rigore effrenes cupiditatum impetus caleauit: Erat adhæc sermone verax, humanitate conspicuus, sapientia illustris, consilio prudens, iustitiæ tenax, charitate feruidus omniq; morum honestate venerabilis. Vnde factum est, vt ijs virtutum ornamentis instructus, breui ad perfectionis apicem pertingeret, & vt erat diuinitus præordinatum Pontificis dignitate afficeretur.

EX VITA S. EDVARDI REGIS AN-
glorum 5. Ianuarij Sur. Tom. 1.

Difficillimis Angliæ temporibus & labenti regno natus Eduardus, viuebat in auita domo inter pueros puer. Immunis tamen à vitijs, *Casti- tae.* quibus ætas illa solet implicari. Castus erat corpore, sermone rarus, simplex actu & purus affectu. *Integero rima Eduar- di pue- ritia.* Frequentare ecclesiam dulce habuit, crebrius orationibus incumbere, sacris Missarum interesse solennijs, visitandis monasterijs operam dare, & quos sanctiores sciebat monachos sibi amicitia iungere gaudebat. Posteaquam vero Dani- cæ gentis crudelitas Angliæ regnum hostili gla-

8
dio funestaffet, & in sacra iuxta ac profana insolenter grassaretur, extinctis immani parricidio fratribus, solus adhuc superstes in exilio degebat Eduardus. Quare iisdem quoq; infidijs se iam omnis humanæ opis expertem inuolutum iri formidans, vota Deo pro sospitate sua tali oratione nuncupabat. Respice in me omni nudatum auxilio afflictorum adiutor Deus: cita enim morte meus occubuit parens, fratres item meos nefaria proditorum crudelitas abstulit, à nepotibus me exilium longius submouit, ipsam deniq; matrem æmulus noster sibi vendicauit: mea nunc solius quæritur anima. Sed tu Domine orphano eris adiutor. Tu quondam Eduinum morti expositum, mirabili modo & vitæ reseruasti & regno. Tu illud Angliæ decus S. Osvaldum de exule regem factum, per signum crucis cunctis fecisti hostibus fortiorem. Si me igitur incolumè regno patris mei restitueris, tu mihi semper eris in Deum, & B. Petrus Apostolus in patronum: cuius sacratissimas in vrbe Roma exuias, te annuente, te regente visitaturum me promitto. Exhinc autem diuino fretus auxilio, robustior fide & spe euadebat alacrior. Interea Angli Canuto rege, liberisq; immatura morte sublatis, & tyrannide Danica liberati Eduardum in regem electum maximo cum honore coronari atque inungi fecerunt. Tunc sacerdotes sanctitate fulgere, monasteria omnia religione pollere, omnesq; regni ordines reflorere. Reges quoque ac principes ex teri tanta rerum commutatione perculsi, cum

*Vouet
peregrina-
tionem.*

*Positur
regno.*

si, cum Eduardo foedus statuere & amicitias inire
 gaudebant. Nihil vero de integritate regij animi ^{Huic}
 vanæ gloriæ cupido in tanta faustitate decerpfit, ^{litae.}
 sed hanc vitæ normam sibi proponens, suis se do-
 mesticis præbebat æqualem, sacerdotibus humi-
 lem, plebi gratum, compatientem miseris & lar-
 gum egenis. Proceres autem regni de successione
 solliciti, regem de vxore ducenda conueniunt.
 Stupet rex suæ metuens integritatis thesauro. Si
 enim suorum suasionibus cederet naufragium
 pudicitiae formidabat: sin refragaretur, proposi-
 ti sui dulce secretum prodi verebatur. Tandem
 vero importunè insistentibus tutius esse ratus
 non nihil cōcedere, huiusmodi verbis suam Do-
 mino pudicitiam commendabat. Tua quōdam,
 Iesu bone, misericordia tres pueros inter flam-
 mas Chaldaicæ fornacis seruauit illæsos: per te
 Ioseph pallio in manibus meretricis relicto, cum
 titulo castitatis euasit: admirabilis Susannæ con-
 stantia tua olim virtute de impudicis senibus tri-
 umphauit: sanctæq; illius Iudith castitas ab Ho-
 loferne nec lædi potuit nec tentari. En ego tuus
 tuæq; matris qualiscunq; dilector & seruus, auxi-
 liorem abs te expecto gratiam, qua sic maritale
 suscipiam sacramentum, vt pudicitiae periculum
 non incurram. Victus itaq; rex procerum con-
 tento desiderio, Editham Goduini filiam duxit
 vxorem. Hanc quippe virginem ab infantia ca-
 stitatis amore, odio vitiorum, & virtutum affe-
 ctu exercitatum, suo Christus dilecto destinârat.
 Suscepto igitur coniugali foedere, rex & regina

*Virgini
satem
in Ma-
trimo-
nio ser-
uas.*

*Elemos
syna.*

de seruanda castitate paciscuntur, huiusque fidel non nisi Deum esse arbitrum voluerunt. Fit illa coniunx mente non carne: ille maritus fide non opere. Perseuerat inter eos sine actu coniugali coniugalis affectus, & sine detrimento virginitatis, castæ dilectionis consensus. Et hæc quidem inter homines incognita castitatis regię excellentia, cælesti meruit præconio honorari, prout sequens narratio ostendit. Solebat vir sanctissimus nulli petenti in nomine S. Ioannis Euangelistæ (hunc enim arctius diligebat) quicquam denegare. Accidit vero peregrinum quendam absente camerario, in nomine S. Ioannis Baptistæ elemosynam à rege importunius postulare. Cui rex pretiosum anulum cum aliud nihil in promptu haberet dedit. Eodem prope tempore duo ex Angliã ad adorandum Christi Saluatoris sepulchrum Hierosolymam contenderant, quibus à via deerrantibus, & inclinato in vesperam die inter tenebras cum formidine palantibus, quidam venerandus senex se obuium dedit, reductosque in ciuitatem, ac hospitio & mensa lautè acceptos, postera luce cum his mandatis dimisit: Viri, inquit, fratres ne dubitate, reditum vobis in patriam felicem à Deo donatum iri; equidem ob amorem regis vestri in omni via firmabo super vos oculos meos. Ego enim sum Apostolus Christi Ioannes, qui regem vestrum ob meritum castitatis summa dilectione cõplector. Hunc ergo anulum quem mihi in habitu peregrino apparenti dedit, ei restituite, denunciante

ei obi-

*Casti à
sanctis
pra alijs
diligun-
tur.*

ei obitus sui instare diem. Quem intra sex menses visitabo, vt mecum sequatur Agnum quocunque ierit. His dictis disparuit.

ADOLESCENTIAS. ANDREAE COR-
sini Episcopi Fesulani 6. Ianuarij
Sur. Tom. 1.

Andreas Corfinus Florentiæ ex nobili Corfinorum familia infecundis natus fuit parentibus. Qui cum à Deo sobolem exposcerent, ipsi eiusque genitrici gratam oblationem meditantés, primogenitum suum seruitio Diuæ Matris se tradituros vouerunt. Eorum igitur precibus beata Virgo annuens, diuinitus eos voti compotes fecit. Tandem vero vicina partui mater, pro homine lupum sibi per somnium parere visa est: qui cum Ecclesiam intrasset paulatim mutatus, in agnum vertebatur. Natus igitur Andreas educatusq; ingenuè crescit & studijs literarum traditur. Cumq; admodum scitus esset puer, & forma per elegante, suis erat parentibus multo charissimus. Factus dein adolescens canes alere, equos mercari, sodalitates parare, tractare arma, lites gerere, adhæc omnia diuina pariter & humana promiscua habere, parentumq; iussa ac reprehensiones susque deque ferre ocepit. Qui perspecto filij sui periculo, ne quam labem vltra familiæ adferret, à teterrimis eum moribus iam quindecim annos natum reuocare aggrediuntur. Igitur nacti opportunitatem, Andream ad se accersiri iubent. Qui cum iussa parentum proteruè negligere